będzie konsekwentnie dążyła do rzeczowej i merytorycznej debaty o oświacie, której efektem będzie:

- Podniesienie nakładów na polska edukację, na poziomie co najmniej 5% PKB.
- Ujednolicenie statusu zawodowego wszystkich nauczycieli w Polsce w oparciu o Kartę Nauczyciela.
- Dbałość o wychowanie młodych pokoleń w oparciu o uniwersalne wartości oraz polską tradycję i historię narodu.
- Efektywne doradztwo zawodowe i pomoc psychologiczna pedagogów dla uczniów i ich rodziców.
- Promocja szkolnictwa zawodowego i motywowanie pracodawców do współuczestnictwa w procesie kształcenia zawodowego, który pozwoli absolwentom szkół i uczelni na dnalezienie się na rynku pracy.

NSZZ „Solidarność" sprzeciwia się ograniczeniom w nauczaniu ojczystej historii i literatury. opieramy budowanie społeczeństwa opartego o wiedzę. Dziś Polska na kształcenie 1 studenta przeznacza najniższe kwoty wśród krajów OECD. Środki kierowane na rozwój nauki w relacji do PKB są kilkakrotnie niższe, niż przewidywane w dokumentach Unii Europejskiej, a płace pracowników nauki i szkolnictwa wyższego w związku z inflacją tracą swą moc nabywczą. Będziemy przeciwstawiać się takiej polityce. Będziemy zabiegać o wzrost nakładów na edukację, szkolnictwo wyższe i kulturę. Rozwój tych dziedzin gwarantuje rozwój cywilizacyjny kraju. Zarazem zapewnia godny byt członkom naszego związku zatrudnionym w tych obszarach.

W zakresie szkolnictwa wyższego wnioskujemy o:

- Zwiększenie finansowania nauki i szkolnictwa wyższego.
- Przywrócenie przejrzystych zasad płacowych pracowników naukowych.

Kultura i zakorzenienie w tradycji narodowej pozwoliło na zachowanie tożsamości narodowej i skuteczną walkę o odzyskanie niepodległości. Związek nie zgadza się na wycofywanie się państwa z funkcji mecenasa kultury. Dziedzictwo narodowe powinno być chronione ze środków publicznych, zarówno na szczeblu krajowym jak i samorządowym.

Domagamy się finansowania mediów publicznych na odpowiednim poziomie ze środków publicznych.

Apelujemy o troskę w zagwarantowaniu społeczeństwu dostępu do dzieł polskiej kultury na najwyższym poziomie.

OCHRONA ŚRODOWISKA

Konieczne jest powstrzymanie planów Rządu RP włączenia Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe do sektora finansów publicznych. Wejście w życie drastycznych przepisów w konsekwencji doprowadzi do braku płynności finansowej, prywatyzacji Lasów Państwowych lub wyprzedaży tego majątku narodowego. Może to przynieść trudne do oszacowania straty, godzi w bezpieczeństwo ekologiczne kraju oraz utratę dostępu do lasów przez społeczeństwo.

Wzywamy rząd do przygotowania i konsekwentnego realizowania skonsultowanych projektów w zakresie kompleksowego rozwiązania problemów gospodarki wodnej, ze szczególnym uwzględnieniem zagadnień przeciwpowodziowych i retencji wód.

Domagamy się zmian w systemie finansowania ochrony przyrody oraz wynagradzania pracowników zajmujących się jej ochroną.

NSZZ „Solidarność" opowiada się za systemowa ochroną środowiska naturalnego.

W obecnym kształcie pakiet klimatyczny, w przypadku polskiej gospodarki, może doprowadzić do likwidacji tysięcy miejsc pracy i wpłynąć negatywnie na rozwój oraz konkurencyjność polskiej gospodarki, dlatego NSZZ „Solidarność" będzie domagał się rewizji niekorzystnych zapisów PKE.

OCHRONA INTERESÓW LUDZI PRACY NA FORUM MIĘDZYNARODOWYM I EUROPEJSKIM

Aby zrealizować ten cel, musimy przeciwstawić się próbom demontażu państwa opiekuńczego. Państwo pod pretekstem walki z kryzysem, usiłuje przerzucić jego koszty na pracowników. Nie akceptujemy też argumentacji, mającej na celu wykazanie, że przezwyciężenie kryzysu wymaga ograniczenia płac, zachwiania stabilności i pewności zatrudnienia oraz destabilizacji ochrony socjalnej przy ciągle rosnących dochodach biznesu. Nie zgadzamy się na zwiększanie konkurencyjności kosztem pracownika. Oczekujemy na działania Państwa w kierunku innowacyjności, lepszej organizacji pracy, podwyższania kwalifikacji pracowników i tworzenia produktywnego zatrudnienia. Nasze członkostwo w UE daje nam narzędzia walki o pełne wdrożenie w naszym kraju europejskiego modelu społecznego, lecz aby instrumenty te uczynić bardziej kompletnymi i skutecznymi, musimy doprowadzić do pełnego obowiązywania Europejskiej Karty Praw Podstawowych w naszym kraju.

Część II - ROZWÓJ ZWIĄZKU - ZORGANIZOWANI MAJĄ LEPIEJ

NSZZ „Solidarność" konsekwentnie, jak w poprzednich kadencjach, prowadzić będzie bezpośrednie i pośrednie działania na rzecz zwiększenia liczby członków. Działania bezpośrednie obejmować będą prace na rzecz zwiększenia liczby członków w organizacjach już istniejących, z dużym naciskiem na te, które w silnych gałęziach gospodarki - handel, ochrona - powstały od początku. Działania organizatorów związkowych prowadzone będą na rzecz powstania nowych organizacji zakładowych i będą skoncentrowane w dużych liczebnie branżach, w których organizacje związkowe są słabo rozwinięte lub nie ma ich wcale, np. w branży spożywczej, w transporcie i sprzątaniu.

Realizacja tego będzie możliwa, gdy przekonamy niezorganizowanych jeszcze pracowników, iż tylko zrzeszeni w silnym i dobrze zorganizowanym Związku, aktywnie w nim działając, są w stanie prowadzić rzeczywisty, skuteczny dialog na rzecz poprawy swoich warunków pracy i życia.

Na rozwój Związku wpływa także sprawna organizacja, pomoc ekspercka, pełen przepływ informacji między wszystkimi strukturami, szkolenia, stałe konsultacje z członkami oraz wizerunek Związku na zewnątrz. Dopiero wszystkie te elementy sprawiają, że Związek staje się atrakcyjny dla nowych ludzi i jest w stanie wykorzystać swój potencjał, działając na rzecz i w imieniu swoich członków.

1. Pozyskiwanie członków

Tylko zorganizowani w związek zawodowy pracownicy mogą wywalczyć wyższe płace i obronić swoje prawa, dlatego priorytetem Związku jest doprowadzenie do większego zorganizowania się pracowników, zarówno w zakładach, gdzie istnieją organizacje zakładowe, jak i tam, gdzie ich nie ma.

Zmiany struktur gospodarczych, przemieszczanie się licznych grup pracowniczych z dużych zakładów przemysłowych do małych przedsiębiorstw handlowych i usługowych, stwarza dla Związku konieczność wypracowania efektywnych form zrzeszania się i ochrony praw pracowników zatrudnionych w tym obszarze.

Chcemy, aby do końca kadencji wzrost liczby członków nie tylko zrównoważył naturalny ubytek, ale przekroczył go co najmniej o 5%.

Potrzebujemy do tego wzmocnienia działań, wspierających pracę organizatorów związkowych, lepszej informacji, pomocy eksperckiej, szkoleń.

2. Szkolenia i programy unijne

NSZZ „Solidarność" będzie kontynuował działania zmierzające do coraz większego udziału w programach unijnych, służących realizacji naszego programu szkoleniowego, a także promocji dialogu i partnerstwa oraz komunikacji. Komisja Krajowa powinna rejestrować i koordynować zaangażowanie w programy unijne poszczególnych struktur Związku.

Program szkoleń - z wykorzystaniem programów unijnych – powinien być dostosowany do aktualnych potrzeb struktur związku (nowe ustawy, zmiana przepisów, przekształcenia własnościowe, techniki negocjacyjne, szkolenia językowe).

Będą prowadzone stałe szkolenia dotyczące organizacji i rozwoju Związku.

3. Informacja i promocja

a. Doskonalenie i rozbudowanie strony internetowej, wzbogaconej o strony tematyczne.
b. Zobowiązanie działaczy związkowych wszystkich szczebli do przekazania adresów poczty elektronicznej do jednolitej bazy adresowej do informacji i konsultacji, w tym wydawania internetowego Serwisu Informacyjnego.
c. Poszerzenie sieci ankietowej do szybkiego badania opinii członków Związku.
d. Działania na rzecz zwiększenia nakładu „Tygodnika Solidarność".
e. Opracowanie projektu połączenia sieciowego wszystkich struktur Związku.
f. Promocja działań Związku poprzez kampanie wizerunkowe związane z realizacją głównych celów programowych.

4. Organizacja

a. Powołanie Instytutu Solidarności – placówki naukowo-badawczej, której celem będzie przygotowywanie ekspertyz dotyczących sytuacji społecznej i rynku pracy oraz poszerzanie świadomości społecznej, ekonomicznej i etycznej w zakresie pracy.
b. Opracowanie i upowszechnienie wzoru nowej legitymacji związkowej umożliwiającej elektroniczny zapis danych.
c. Stworzenie bazy adresowej wszystkich członków i struktur Związku.
d. Wzmocnienie Biura KK w Warszawie.

5. Etos „Solidarności" - pamięć dla przyszłości

„Solidarność" jest wielkim dziedzictwem Polski, Europy i świata. Kultywowanie pamięci o tym dziedzictwie, jego historii, wartościach, w oparciu, o które powstawał nasz Związek - jest naszym obowiązkiem. Także po to, aby stanowić inspirację dla walczących o wolność, godność i solidarność.

W imię pamięci o ofiarach komunizmu, o tych, którzy zbudowali fundament wolności i niepodległości Polski, Związek będzie konsekwentnie dążył do pokazania historycznej prawdy o przeszłości i wspierał wszelkie działania legislacyjne zmierzające do zadośćuczynienia ofiarom i sprawiedliwego osądzenia winnych zbrodni.

a. Pamięć o rocznicach - Związek będzie organizował obchody i uroczystości rocznicowe, upamiętniające ważne wydarzenia i postaci związane z walką „Solidarności" o wolność i godność pracownika, ze szczególnym uwzględnieniem działań edukacyjnych, skierowanych do młodych.
b. Kontynuowanie wsparcia dla ofiar i ich rodzin - Związek będzie m.in. poprzez Fundację Promocji Solidarności wspierał ofiary represji komunistycznych i ich rodziny, szczególnie z okresu stanu wojennego.
c. Wspieranie badań nad historią „Solidarności" we współpracy z Instytutem Pamięci Narodowej.
d. Budowanie Archiwum - NSZZ „Solidarność" będzie gromadził dokumenty, materiały, nagrania, zdjęcia i publikacje dotyczące historii Związku i antykomunistycznej wolnościowej opozycji, a także działań po roku 1989, porządkując je w Archiwum Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność".

• • •

Krajowy Zjazd Delegatów zobowiązuje Komisję Krajową do przygotowania w ciągu czterech miesięcy szczegółowego planu realizacji powyższych zadań wraz ze sposobem ich finansowania.

NR 10/306
listopad 2010

ISSN 1509-7994

Solidarność ZAGŁĘBIA MIEDZIOWEGO

PISMO ZARZĄDU REGIONU ZAGŁĘBIE MIEDZIOWE NSZZ „SOLIDARNOŚĆ"

PIOTR DUDA przewodniczącym

XXV Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ

„Solidarność" ma łagodzić

- Zjazd wyborczy to dobra okazja, żeby cofnąć się w czasie, przypomnieć sobie czym była „Solidarność" i wytyczyć plany na przyszłość - mówił do delegatów na 25 KZD abp Marian Gołębiewski.

Przed rozpoczęciem obrad Zjazdu, delegaci uczestniczyli w uroczystej liturgii, koncelebrowanej przez metropolitę wrocławskiego abp Mariana Gołębiewskiego. - Kto więcej ma, od tego się więcej wymaga. A „Solidarność" przecież dostała dużo - mówił do delegatów metropolita wrocławski. Abp Gołębiewski przypomniał wydarzenia, które doprowadziły do powstania „S". Szczególne znacznie wśród nich miał wybór Karola Wojtyły na Papieża. - To było źródłem przełomu, który się dokonał - stwierdził abp Gołębiewski.

Metrolita wrocławski odniósł się również do deklaracji programowej Związku i przypomniał główne zadania Związku: obronę praw pracowników do godnej pracy i płacy, podnoszenie kwalifikacji czy obrona dostępu do usług publicznych. - Musi się to odbywać w duchu dialogu z rządem i pracodawcami - dodał abp Gołębiewski.

Metropolita wrocławski przestrzegał również przed pokusami zerwania z wartościami, które od początku bliskie były „S", apelował o mądry patriotyzm i obronę instytucji rodziny. Abp Gołębiewski wyraził zaniepokojenie wydarzeniami, które miały miejsce w Łodzi i namawiał do refleksji nad nimi. Kończąc homilię metropolita wrocławski życzył delegatom, aby mądrze realizując program Związku mogli łagodzić napięcia, które powstają w społeczeństwie. Po uroczystości przewodniczący Komisji Krajowej Janusz Śniadek, Maciej Jankowski zastępca przewodniczącego oraz Kazimierz Kimso, szef dolnośląskiej „S", złożyli kwiaty przed pomnikiem „S" na Politechnice Wrocławskiej.

Wcześniej z wiązanką kwiatów pojechali do wrocławskiego MPK, gdzie w 1980 r. rodziła się dolnośląska „S".

Zjazd rozpoczęty

Ponad 300 delegatów uczestniczyło w 25 Krajowym Zjeździe Delegatów, który odbył się we Wrocławiu.

Delegatów powitali gospodarze - przedstawiciele Regionu Dolny Śląsk, Kazimierz Kimso i Jarosław Krauze. Z delegatami przywitał się Rafał Dutkiewicz, prezydent Wrocławia. - Witam wszystkich uczestników jubileuszowego XXV Krajowego Zjazdu Delegatów. Zjazdu, który jest częścią obchodów 30-lecia Związku. To dla nas zaszczyt, że na jego organizację Komisja Krajowa NSZZ „S" powierzyła właśnie Regionowi Dolny Śląsk. Cieszę się, że mogę Was wszystkich przywitać. Niech żyje „Solidarność" - powiedział prezydent Wrocławia.

Przed rozpoczęciem obrad delegaci uczcili minutą ciszy zabitego we wtorek Marka Rosiaka. Janusz Śniadek odczytał przyjęte przez Komisję Krajową stanowisko w sprawie tragicznego wydarzenia w Łodzi.

Komisja Krajowa przekazuje w nim wyrazy współczucia rodzinie zamordowanego Marka Rosiaka i solidaryzuje się z rannym Pawłem Kowalskim. „To pierwsze zabójstwo o charakterze politycznym w 20-letniej historii wolnej Polski. Niewątpliwie przyczynił się do tego poziom debaty publicznej, agresja polityków, kampanie oszczerstwa i wyszydzania przeciwników politycznych a często po prostu inaczej myślących ludzi, brak dialogu i szacunku dla drugich - napisali w stanowisku przedstawiciele KK. Komisja Krajowa apeluje w nim również: „nie dajmy się zwyciężyć złu, zło dobrem zwyciężajmy".

W Krajowym Zjeździe Delegatów uczestniczyło ponad 50 gości zagranicznych z trzech kontynentów i ponad 30 organizacji związkowych. Gośćmi zjazdu byli również: Marian Krzaklewski, Bożena Borys-Szopa, Damian Jonak, Grzegorz Bierecki. Symbolicznie Janusz Śniadek powitał jednego z delegatów, który z powodu prowadzonego protestu głodowego nie uczestniczył w Zjeździe.

25 KZD był zjazdem sprawozdawczo-wyborczym. 325 delegatów reprezentujących prawie 700 tys. członków Związku wybrało nowe krajowe władze NSZZ „Solidarność" oraz podsumowało mijającą kadencję.

Duda czy Śniadek?

W pierwszym dniu obrad delegaci wysłuchali prezentacji kandydatów na przewodniczącego Związku i dokonali wyboru.

- Nie kandyduje aby spełnić swoje osobiste ambicje. Rozmawiałem od lat z ludźmi i uważali, że powinienem się starać o wybór na stanowisko szefa KK. Chcę swoja wizję NT związku przekazać wam. 30.lecie S to najlepszy moment aby zastanowić się w jakim kierunku ma on iść - mówił do delegatów Piotr Duda, który jako pierwszy prezentował się delegatom.

- Chcę „Solidarności" mądrej i nowoczesnej, ale „Solidarności" opartej na wartościach - odpowiadał Janusz Śniadek.

Piotr Duda stawia przede wszystkim na poprawę skuteczności Związku. Jak to określił: „ze skutecznością w naszym związku jest różnie". - Za dużo czasu poświęcamy naszej wspaniałej historii, a ja bym chciał aby była równowaga. Musimy być skuteczni bo młodzi ludzie nie zapisują się do nas ze względu na historię. Oni chcą być w skutecznym związku - mówił.

Piotr Duda zapowiadał większą aktywizację członków Związku, ale także zmiany wewnątrz Związku. Jego zdaniem obrady Komisji Krajowej powinny odbywać się w Warszawie lub w miejscach gdzie jest jakiś lokalny problem. Przewodniczący Regionu Śląsko-Dąbrowskiego zapowiedział wprowadzenie funkcji wiceprzewodniczących do spraw struktur branżowych i terytorialnych, wprowadzenie kadencyjności władz. Piotr Duda zapowiedział też odejście od organizowania częstych, lecz mało skutecznych akcji w Warszawie na rzecz większych protestów oraz wprowadzenie większej niezależności regionów w zakresie rozwoju związku.

Według szefa Śląsko-Dąbrowskiej „S" zmianie musi ulec też polityka informacyjna Solidarności. Jak powiedział, Komisja Krajowa musi przestać się żalić, a zacząć chwalić. Zaznaczył, że poprawie musi też ulec szybkość działania solidarnościowych służb informacyjnych i generalne podejście do relacji z mediami. - Dziennikarz toi sojusznik a nie przeciwnik związku. Oni też pracują, mają swoje problemy - powiedział.

Piotr Duda odniósł się też do relacji związku z polityką. - Nikt - ani politycy, ani dziennikarze - nie mogą nam mówić, jak mamy uprawiać politykę. Pytanie nie jest „czy", ale jak Solidarność ma być w polityce.

To o nas politycy mają zabiegać - podkreślił Duda. Podkreślił, że Solidarności najbliżej do programu Prawa i Sprawiedliwości. - Ale nie z partią, tylko z programem - zaznaczył. Duda dodał, że członkowie Solidarności powinni angażować się w działalność różnych partii i komitetów wyborczych. - Powinniśmy im pomóc wejść do samorządowców. Będziemy wtedy tam mieli swoich ludzi.

- Chcę „Solidarności" mądrej i nowoczesnej, ale „Solidarności" opartej na wartościach - odpowiadał Janusz Śniadek. Jego zdaniem „Solidarność" to nie tylko piękna historia. To najsilniejszy, najaktywniejszy związek zawodowy. Swój program dotychczasowy przewodniczący opiera doświadczeniu.

- Wiem jak działa związek, jak funkcjonują jego struktury, bo ich pracę organizowałem wiele lat. Jestem gotów poświęcić, tak jak dotąd wszystkie swoje siły i umiejętności na pracę dla Związku – deklarował Śniadek.

Jego zdaniem nadchodząca kadencja nie będzie łatwa ze względu na zewnętrzne zagrożenia. Nie zmienia to faktu, że Związek musi realizować swoje zadania, a jednym z nich jest obrona poziomu wynagrodzeń pracowników.

Zdaniem Janusza Śniadka, potrzebujemy „Solidarności" silnej liczebnie i merytorycznie. Zapowiadał budowę większego zaplecza eksperckiego poprzez powołanie Instytutu Związkowego, wzmocnienie biura Komisji Krajowej w Warszawie do obsługi branż i prac w Komisji Trójstronnej oraz dalszą rozbudowę informacji wewnątrzzwiązkowej. W odniesieniu do relacji Związku z polityką Janusz Śniadek powiedział, że „S" nigdy nie była i nie będzie niczyją przybudówką.

Wygrał Duda

Piotr Duda lider śląsko-dąbrowskiej „S" został nowym przewodniczącym komisji Krajowej NSZZ „Solidarność". Podczas obrad Krajowego Zjazdu Delegatów we Wrocławiu pokonał dotychczasowego przewodniczącego KK Janusza Śniadka w stosunku głosów 166 do 139. Po ogłoszeniu wyników Duda podziękował Śniadkowi za uczciwą rywalizację, która była okazją do dobrej dyskusji o Związku.

Piotr Duda Przewodniczący Komisji Krajowej NSZZ Solidarność

Do Solidarności należy od 1980 roku, kiedy zaczął pracę w Hucie Gliwice na stanowisku tokarza. W latach 1981-83 jako komandos

Solidarność Wrocław 2010

służył w elitarnej VI Pomorskiej Dywizji Powietrzno-Desantowej, w tym w siłach ONZ w Syrii. Po skończeniu służby wojskowej wrócił do pracy w hucie. W 1992 roku został wybrany na przewodniczącego Komisji Zakładowej. 3 lata później został wybrany do Prezydium Zarządu Regionu Śląsko-Dąbrowskiego, a w 1997 r. został Skarbnikiem ZR. 25 czerwca 2002 r. w wyborach na przewodniczącego Śląsko-Dąbrowskiej Solidarności zdecydowanie pokonał urzędującego szefa Zarządu Regionu Wacława Marszewskiego. Swój wyborczy sukces powtórzył podczas WZD w roku 2006 i 2010 (wtedy był jedynym kandydatem, dostał ponad 98 proc. głosów). Od 8 lat jest członkiem Komisji Krajowej NSZZ Solidarność. 21 października 2010 roku podczas Krajowego Zjazdu Delegatów NSZZ Solidarność we Wrocławiu został wybrany przewodniczącym Komisji Krajowej NSZZ Solidarność.

Od 1998 roku jest prezesem Fundacji na Rzecz Zdrowia Dzieci i Młodzieży Regionu Śląsko-Dąbrowskiego im. Grzegorza Kolosy - największej w regionie pozarządowej instytucji zajmującej się organizacją letniego wypoczynku dla dzieci. Jest też członkiem Rady Ochrony Pracy przy Sejmie RP oraz wiceprzewodniczącym Wojewódzkiej Komisji Dialogu Społecznego.

Odznaczony Medalem w Służbie Pokoju nadanym przez Sekretarza ONZ oraz Złotym Medalem MON Za Zasługi dla Obronności Kraju. Laureat Nagrody im. Haliny Krahelskiej, przyznawanej przez Głównego Inspektora Pracy za wybitne osiągnięcia w zakresie ochrony pracy i ochrony zdrowia w środowisku pracy. Wyróżniony Złotym Medalem im. Jana Kilińskiego Za Zasługi dla Rzemiosła Polskiego oraz Złotym Medalem Opiekuna Miejsc Pamięci Narodowej przyznawanym przez Radę Ochrony Pamięci Walk i Męczeństwa

Ma 48 lat. Mieszka w Gliwicach. Z żoną Grażyną ma dwoje dzieci – 25-letniego Marcina i 22-letnią Sabinę. Interesuje się sportem i muzyką.

Drugi dzień obrad

Wybory Komisji Krajowej oraz Krajowej Komisji Rewizyjnej to główne punkty ostatniego dnia 25 Krajowego Zjazdu Delegatów.

Z delegatami spotkał się John Monks, sekretarz generalny EKZZ oraz Grigor Gradev z MKZZ. Obaj gratulowali nowemu przewodniczącemu Komisji Krajowej wyboru. John Monks podkreślał zaangażowanie „Solidarności" w kampanie prowadzone przez Europejską Konfederację Związków Zawodowych. - Obecnie walczymy, by powstrzymać pęd do cięć i oszczędności. Jeśli wszyscy mają dokonywać cięć, to skąd ma być wzrost gospodarczy? - mówił Monks. Zdaniem Monksa cenę za kryzys płacą pracownicy, dlatego EKZZ domaga się m.in. podatku od transakcji finansowych.

Do wspólnych międzynarodowych działań namawiał również Grigor Gradev z MKZZ. - Wszyscy mamy podobne obawy, związane z naszymi przyszłymi emeryturami czy świadczeniami medycznymi. Dlatego musimy działać razem - powiedział Gradev.

Delegaci wybrali Komisję Krajową oraz Krajową Komisję Rewizyjną. Do Komisji Krajowej zgłoszonych zostało 52 kandydatów na 50 miejsc.

Pomiędzy wyborami delegaci pracowali nad dokumentami związkowymi. Zjazd podjął uchwałę w sprawie nadania tytułu „Zasłużony dla NSZZ Solidarność". Krajowy Zjazd Delegatów tytuł ten nadał 26 osobom zgłoszonym przez struktury regionalne i branżowe. Wśród wyróżnionych są m.in. Eric Chenoweth, ojciec Euzebiusz Konstanty Ciaciek, ks. prałat Józef Dobosz, ks. prałat Stanisław Dutka, ks. Franciszek Głód, ks. prałat Jerzy Gniatczyk, ks. Krzysztof Gołębiewski, ks. Marian Kopko, Irena Lasota, Alain Lebouteiller, ks. prałat Józef Maj, ks. Władysław Józków.

W specjalnym stanowisku delegaci wyrazili swoją solidarność z członkami Związku PKP Cargo S.A. prowadzącymi protest głodowy w Żurawicy (województwo podkarpackie) w obronie miejsc pracy i sześciu zlikwidowanych zakładów pracy, w tym PKP Cargo Podkarpacki Zakład Spółki w Przemyślu. Delegaci domagają się od władz spółki utrzymania dotychczasowych 16 zakładów obejmujących teren całej Polski, które powstały 1 stycznia 2009. „Kolejna restrukturyzacja spowoduje dalsze zwolnienia pracowników i ograniczenie działalności PKP Cargo, jako narodowego przewoźnika towarowego" - czytamy w stanowisku.

Kosiorowska w Komisji Krajowej

Delegaci wybrali 50 członków Komisji Krajowej. W skład Komisji Krajowej obok Ewy Kosiorowskiej z Regionu Zagłębie Miedziowe weszli: Roman Gałęzewski, Janusz Śniadek, Eugeniusz Formajster, Roman Jakim, Andrzej Chrząstowski, Andrzej Biegun, Zbigniew Kruszyński, Ewa Badowska-Wojciechowska, Janusz Dębczyński, Bogdan Biś, Jarosław Grzesik, Bogdan Osiński, Ryszard Baczyński, Bogusław Motowidełko, Sławomir Ciebiera, Waldemar Dubiński, Jarosław Krauze, Mirosław Miara, Wojciech Krasuski, Janusz Skibiński, Marek Ziarkowski, Dominik Kolorz, Stanisław Głowacki, Grzegorz Majchrzak, Józef Michalczyk, Adam Lach, Kazimierz Staszewski, Sławomir Rakowiecki, Antoni Gawroch, Wojciech Ilnicki, Andrzej Koprowski, Sławomir Kozłowski, Henryk Grymel, Mirosław Jamroży, Ewa Zydorek, Jerzy Jaworski, Radosław Mechliński, Henryk Nakoniecznny, Henryk Szostak, Krzysztof Suchecki, Tomasz Ziółkowski, Tadeusz Stasielak, Jan Sułkowski, Tomasz Wójcik, Jerzy Langer, Jacek Rybicki, Janusz Łaznowski, Krzysztof Zgoda, Jacek Smagowicz. Najwięcej głosów otrzymali Roman Gałęzewski i Janusz Śniadek. Do Komisji Krajowej nie zostali wybrani: Jadwiga Jóźwiak i Tadeusz Ryśnik. Komisja Krajowa liczy 100 osób. W jej skład wchodzą również szefowie regionów i branż (Bogdan Orłowski przewodniczący Zarządu Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ Solidarność).

Do Krajowej Komisji Rewizyjnej wybrano:. Adam Binduga – Przewodniczący ,. Przemysław Bogusławski, Krzysztof Chudzik, Dariusz Głogowski, Barbara Kędra, Ryszard Masłowski, Marian Zepchła, Edward Fortuna, Jerzy Grodzki, Anna karuzel, Marek Tymanowski, Jacek Gawłowski, Teresa Grabowska, Grzegorz Adamczyk, Marek Mazurek.

UCHWAŁY

UCHWAŁA NR 1 XXV KZD ws. nadania tytułu Zasłużony dla NSZZ „Solidarność"

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność", działając na podstawie regulaminu przyjętego uchwałą nr 7 XVI KZD, postanawia nadać następującym osobom tytuł Zasłużony dla NSZZ „Solidarność":

1. Eric Chenoweth
2. Ojciec Euzebiusz Konstanty Ciaciek
3. Ks. Prałat Józef Dobosz
4. Ks. Prałat Stanisław Dutka
5. Ks. Franciszek Głód
6. Ks. Prałat Jerzy Gniatczyk
7. Ks. Krzysztof Gołębiewski
8. Ks. Aleksander Jacyniak
9. Ks. Prałat Władysław Jóźków
10. Ks. Jerzy Kacprzyk
11. Ks. Prałat Marian Kopko
12. Ks. Janusz Kubrak
13. Irena Lasota
14. Alain Lebouteiller
15. Ks. Prałat Józef Maj
16. Ks. Stanisław Małkowski
17. Ks. Prałat Józef Miszczuk
18. Bertrand Retout
19. Ks. dr Jan Sikorski
20. Ks. Tadeusz Sitko
21. Ks. Stanisław Słowik
22. Gérard Soufflet
23. Wolfgang Stasche
24. Ks. Biskup Józef Zawitkowski
25. Ks. Infułat Zygmunt Żukowski
26. Ks. Dziekan Bogdan Żygadło

UCHWAŁA NR 2 XXV KZD ws. nadania tytułu Honorowego Członka NSZZ „Solidarność"

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" zgodnie ze Statutem Związku i Regulaminem przyjętym uchwałą nr 26 VI KZD w sprawie nadania tytułu „Honorowy Członek NSZZ „Solidarność" – nadaje tytuł Honorowego Członka NSZZ „Solidarność" niżej wymienionym:

1. Hanjo Lucassen
2. Bermhard Sonntag
3. Marek Banasik
4. Adam Łukowski

STANOWISKA

STANOWISKO NR 1 XXV KZD ws. protestu głodowego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" solidaryzuje się z członkami NSZZ „Solidarność" PKP Cargo S.A. Podkarpacki Zakład Spółki w Przemyślu prowadzącymi protest głodowy od 18 października 2010 r. w siedzibie Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność" w Żurawicy (województwo podkarpackie) w obronie miejsc pracy w PKP Cargo S.A. Delegaci domagają się od władz Spółki PKP Cargo S.A. utrzymania dotychczasowych miejsc pracy.

STANOWISKO NR 2 XXV KZD ws. sytuacji polskich kolei

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność", kierując się interesem pracowników polskich kolei, a także mając na uwadze obecną kryzysową sytuację w spółkach Grupy PKP, grożącą utratą płynności finansowej i prowadzącej wprost do upadłości Polskich Kolei tworzącej bezpośrednie zagrożenie dla miejsc pracy kolejarzy i bytu ich rodzin, widząc pogarszającą się z dnia na dzień sytuację spółek, żąda od Rządu RP jako właściciela:

1. Przyjęcia polityki transportowej państwa gwarantującej finansowanie infrastruktury drogowej i kolejowej w relacji 60:40;
2. Odstąpienia od planów prywatyzacji spółek Grupy PKP bez zapewnienia większościowego udziału Skarbu Państwa i przeznaczenia całości środków uzyskanych w wyniku prywatyzacji na dokapitalizowanie prywatyzowanych spółek oraz Funduszu Własności Pracowniczej;
3. Pełnego oddłużenia PKP S.A. bez wykorzystania środków z prywatyzacji i uregulowania spraw podatkowych w operacjach finansowych między spółkami Grupy PKP i w stosunku do Skarbu Państwa;
4. Natychmiastowego przekazania niezbędnego do funkcjonowania spółek majątku w formie aportu;
5. Zapewnienia finansowania PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. na poziomie:

a) gwarantującym wykorzystanie wszystkich możliwych środków z UE na modernizację infrastruktury kolejowej,
b) niezbędnym dla należytego utrzymania infrastruktury kolejowej będącej w jej zarządzie;

6. Utrzymania liczby uruchamianych pociągów przewozów regionalnych i międzywojewódzkich na poziomie nie niższym niż w 2010 r., a także wprowadzenie poprzez zmiany ustawowe obowiązku świadczenia usług przewozowych wzajemnie się uzupełniających.

Za niezbędne uważamy zagwarantowanie przez rząd utrzymania kontroli Skarbu Państwa nad spółkami z Grupy PKP, a także stworzenia warunków prawnych i finansowych rozwoju kolei w Polsce, modernizacji linii kolejowych i taboru oraz pomocy w sprostaniu wobec konkurencji kolei innych państw Unii Europejskiej.

UCHWAŁA PROGRAMOWA XXV KRAJOWEGO ZJAZDU DELEGATÓW NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Nawiązując do celów programowych wyznaczonych w Statucie NSZZ „Solidarność” i Deklaracji Programowej przyjętej na XXI KZD w Legnicy, delegaci XXV KZD przyjmują program działania na kadencję 2010 – 2014.

Część I
- PRACA – PŁACA – DIALOG

Najważniejsze zadania NSZZ „Solidarność” to ochrona miejsc pracy i stałego zatrudnienia, wzrost wynagrodzeń i poprawa bezpieczeństwa pracy, a także działania na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy.

NSZZ „Solidarność” z całą mocą podkreśla, że teraźniejszość i przyszłość naszego kraju zależy od mądrych inwestycji w ludzi – ich wykształcenie, kwalifikacje, bezpieczeństwo zatrudnienia. Rządowa polityka błędnie pojmowanych oszczędności, nie tylko zepchnie kolejne grupy społeczne w sferę ubóstwa, ale także uniemożliwi właściwe wykorzystanie środków europejskich.

Tylko bezpieczna i właściwie wynagradzana praca może stać się podstawą realnej gospodarki i długofalowego rozwoju naszego kraju gwarantującego także systematyczny wzrost środków na ochronę zdrowia, edukację, a w przyszłości – odpowiednie zabezpieczenie emerytalne. Godność i podmiotowość pracownika w środowisku pracy, to warunek jego aktywności zawodowej, wydajności i rozwoju. Ich zagrożeniem są patologie: w zakresie czasu pracy, stosunku pracy (patologie samozatrudnienia i wielokrotnych umów na czas określony, w tym praca wyłącznie przez agencje pracy tymczasowej, praca „na czarno”) czy wreszcie relacji w środowisku pracy (dyskryminacja, mobbing), a także w zakresie bezpieczeństwa pracy oraz zabezpieczenia społecznego (emerytury). Prowadzi to do kryzysu rodziny i negatywnych zjawisk demograficznych.

PRAWO DO PRACY – BEZPIECZNEJ I GODZIWIE WYNAGRADZANEJ

Jednym z najważniejszych zadań, jakie czekają nasz związek w rozpoczynającej się kadencji, będzie ochrona standardów zawiązanych z polskim, a także prawem pracy UE.

Jesteśmy w tej chwili niechlubnymi liderami Europy w ilości umów o pracę na czas określony. Umów stawiających pracownika w roli bezwolnego przedmiotu w rękach pracodawcy, bez prawa do obrony, wynikającej chociażby z ustawy o związkach zawodowych. Coraz większa część pracodawców przekształca umowy o pracę w umowy cywilnoprawne (umowy o dzieło, umowy zlecenie). Pracownicy pod presją - w obawie przed utratą pracy, podpisują tego typu umowy, stawiające ich w nadzwyczaj trudnej sytuacji. Żądamy zmian legislacyjnych, ograniczających czas trwania umów na czas określony do 18 miesięcy. Domagamy się ponadto umożliwienia zrzeszania się w związki zawodowe pracowników pracujących na zasadzie umów cywilno-prawnych.

Poważnym problemem dotyczącym pracowników całej Europy jest kolejna próba rewizji unijnej dyrektywy o czasie pracy. Istnieje obawa, że Polska w czasie swojej prezydencji będzie próbowała przeforsować tę niekorzystną dla pracowników nowelizację.

Budzące największy sprzeciw projekty zmian w dyrektywie to: możliwość ustanowienia w prawie krajowym przedłużenia okresu rozliczeniowego do 12 miesięcy, możliwość indywidualnych wyłączeń od limitu 48 godzinnego tygodniowego czasu pracy (klauzula opt-aut). Upowszechnienie elastycznych rozwiązań takich jak: ruchomy czas pracy, banki czasu pracy, kredyty czasu pracy, itp. Idea flexicurity (bezpiecznej elastyczności) nie zdała egzaminu i budzi powszechny sprzeciw wśród związków zawodowych całej Europy.

Praktyka coraz większej elastyczności prowadzi w konsekwencji do pozbawienia pracowników bezpieczeństwa, dlatego żądamy wycofania przez rząd poparcia dla nowelizacji dyrektywy UE o czasie pracy.

Prowadzona przez rząd i wielu pracodawców polityka konkurowania tanią siłą roboczą jest sprzeczna z ideą trwałego rozwoju. Polska jest niechlubnym liderem UE pod względem liczby ubogich pracujących. W praktyce niskie płace to wzrost ubóstwa i pogłębiające się rozwarstwienie społeczne, osłabienie popytu wewnętrznego, będącego kołem zamachowym wzrostu gospodarczego. Postulujemy systematyczny wzrost wynagrodzeń dla wszystkich grup zawodowych i sprzeciwiamy się stale pogłębiającemu się rozwarstwieniu.

Domagamy się określenia przez rząd mechanizmów wzrostu poziomu minimalnego wynagrodzenia za pracę to jest do osiągnięcia 50 % przeciętnego wynagrodzenia w gospodarce narodowej oraz ratyfikacji art.4 pkt 1 Europejskiej Karty Społecznej.

SOLIDARNOŚĆ Z BEZROBOTNYMI

Aby prawdziwie być solidarnym z bezrobotnymi NSZZ „Solidarność” winien wywierać nacisk na rząd RP, by faktycznie realizowane były główne cele Strategii Lizbońskiej tj. pełne zatrudnienie i tworzenie nowych, dobrych miejsc pracy. Nie może być innych priorytetów niż: utrzymanie zatrudnienia, tworzenie stabilnych miejsc pracy, wspomaganie mobilności, umiejętności i zwiększenie dostępu do zatrudnienia.

W tym celu należy doprowadzić do zwiększenia środków na aktywne formy przeciwdziałania bezrobociu do 1 % PKB, uzupełnionego drugim 1 % PKB na inwestycje, sprzyjające tworzeniu miejsc pracy, zwłaszcza, że są to w 80 % środki pracodawców. Wydatki Funduszu Pracy na te cele winny być realizowane do 70 % ogółu wydatków do czasu utworzenia obowiązkowego ubezpieczenia od ryzyka bezrobocia. Nie należy też obciążać tego funduszu wciąż nowymi zadaniami pozaustawowymi.

Oprócz wzmocnienia Funduszu Pracy należy znacząco wzmocnić pośrednictwo pracy, doradztwo zawodowe i szkolenia osób bezrobotnych. Publiczne służby zatrudnienia winno się odciążyć od zadań dodatkowych, takich jak np. prowadzenie ubezpieczenia zdrowotnego osób bezrobotnych zarejestrowanych, ale wcale nieposzukujących zatrudnienia. W celu zatrudnienia osób długotrwale bezrobotnych czy bez kwalifikacji, większe środki należy przeznaczyć na tworzenie programów specjalnych. Należy też skończyć z doraźną praktyką legislacyjną w zakresie prac nad nowelizacją ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Do Kodeksu pracy należy wpisać rozdziały dotyczące statusu osób bezrobotnych, ich praw do szkolenia oraz zabezpieczenia w przypadku bezrobocia. Podobnie należy uczynić z najbardziej zagrożoną grupą ryzyka czyli pracownikami tymczasowymi.

Nie można dłużej zwlekać z ratyfikacją Konwencji MOP w zakresie polityki zatrudnienia i właściwej obsługi rynku pracy tj. Konwencji MOP Nr:

- *88 dot. organizacji służb zatrudnienia,*
- *150 dot. roli zadań i organizacji administracji,*
- *168 dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem, ochrony pracowników i migrantów tj. Konwencji Nr:*
- *97 dot. pracowników migrujących,*
- *143 dot. migracji w niewłaściwych warunkach oraz popierania równości szans i traktowania pracowników migrujących,*
- *156 dot. równości szans i równego traktowania pracowników obu płci,*
- *158 dot. rozwiązania stosunku pracy z inicjatywy pracodawcy,*
- *173 dot. ochrony roszczeń pracowników w wypadku niewypłacalności pracodawcy,*
- *183 dot. ochrony macierzyństwa.*

Powyższe zmiany są niezbędne dla zapewnienia minimum ochrony i poprawy sytuacji osób bezrobotnych, zagrożonych bezrobociem, a także osób aktywnie poszukujących pracy.

Należy też znacząco podnieść wielkość zasiłku dla bezrobotnych do wartości określonej przez Konwencje MOP 102 *dot. minimalnych norm zabezpieczenia społecznego* i 168 *dot. popierania zatrudnienia i ochrony przed bezrobociem* oraz objąć nim większą liczbę osób bezrobotnych.

Wobec zamiaru wypowiedzenia przez Rząd Konwencji o pracy nocnej kobiet z 1906 r., należy uznać, że można tego dokonać, jedynie pod warunkiem przyjęcia Konwencji 171 i 156.

Związek podejmie działania na rzecz wprowadzenia w Polsce umowy podpisanej przez europejskich partnerów społecznych na temat ułatwienia dostępu do rynku pracy osobom wykluczonym.

PODNOSZENIE KWALIFIKACJI PRACOWNIKÓW

NSZZ „Solidarność” zobowiązany jest do wspierania polityk państwa wspomagających rozwój pracowników, które to polityki nabierają szczególnego znaczenia, wobec pojawiających się zagrożeń związanych z globalizacją, kryzysami oraz restrukturyzacją branż i zakładów. Należy zrobić wszystko, aby ułatwić podnoszenie kwalifikacji zawodowych pracownikom, osobom bezrobotnym poszukującym pracy, w szczególności młodzieży.

Państwo powinno mocniej wspierać krajowe i zakładowe fundusze szkoleniowe pracowników, ale przede wszystkim osoby doszkalające się. Powinny zostać wprowadzone powszechne odpisy podatkowe dla pracowników, bezrobotnych, a także dla pracodawców szkolących pracowników.

Szczególnie powinno się preferować szkolenia bezrobotnych w ramach umów trójstronnych (publiczne służby zatrudnienia, firmy szkolące, pracodawcy zapewniający trwałe miejsca pracy). Należy odpowiednio zwiększyć środki na system szkoleń organizowanych przez publiczne służby zatrudnienia, szczególnie dla klientów trudnych, jakimi są bezrobotni długotrwale, bez kwalifikacji, bez średniego wykształcenia, osoby powyżej 50 roku życia, osoby niepełnosprawne. Szkoleniami tymi należy też objąć pracowników tymczasowych jak i legalnych imigrantów. Nie mniej ważne są odpowiednio wczesne szkolenia dla pracowników z zakładów restrukturyzowanych, likwidowanych, w ramach regionalnych planów rozwoju i zatrudnienia, w celu zminimalizowania okresów bezrobocia i kosztów opieki społecznej.

Dodatkowo państwo powinno wspierać wysiłki rzemiosła polskiego w celu utrzymania tradycyjnych, ginących zawodów związanych z rzemiosłem, kulturą i sztuką, a także rozwój szkolnictwa zawodowego. W zakresie szkolnictwa zawodowego niezbędne jest prowadzenie bieżącego monitoringu zarówno w odniesieniu do jakości szkół, jak i ofert pracy dla absolwentów.

Należy utrzymać systemy stypendialne na kontynuowanie nauki, organizowanie staży i przygotowania zawodowego dorosłych, refundacji kosztów przejazdów, wyżywienia i zakwaterowania dla uczestników szkoleń. Na szkolenia należy przeznaczać 25 % środków Funduszu Pracy inwestowanych w aktywne programy rynku pracy (a nie jak jest obecnie - tylko 6,5 %). Powinno się szkolić wyłącznie w ramach indywidualnych planów działania, pod konkretne miejsce pracy, z preferencjami dla osób z grup defaworyzowanych na rynku pracy, czy osób wykluczonych. W każdym przy-

STANOWISKO NR 3 XXV KZD ws. propozycji zmian w ustawie o SIP

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się proponowanym zmianom w ustawie o Społecznej Inspekcji Pracy zmierzającym do ograniczenia uprawnień związków zawodowych. KZD uważa, że zmiany w tej ustawie powinny dotyczyć możliwości zwiększenia zakresu obowiązywania ustawy o SIP w małych i średnich zakładach pracy w których nie działają związki zawodowe.

STANOWISKO NR 4 XXV KZD ws. pracowników niepełnosprawnych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” sprzeciwia się działaniom parlamentu RP, który w drastyczny sposób zabiera uprawnienia pracującym osobom niepełnosprawnym w przygotowywanej nowelizacji ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej osób niepełnosprawnych. Takie działanie parlamentarzystów w roku ogłoszonym przez Parlament Europejski „Rokiem walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym” w sposób szczególny pokazuje brak odpowiedzialności.

STANOWISKO NR 5 XXV KZD ws. Państwowej Inspekcji Sanitarnej

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża głęboki niepokój postępowaniem Rządu i Parlamentu RP, które destabilizują funkcjonowanie Państwowej Inspekcji Sanitarnej. Decentralizację systemu Inspekcji oraz zmianę zakresu badań i kompetencji oceniamy jako realne zagrożenie zdrowia obywateli i bezpieczeństwa państwa.

KZD zwraca się do Przewodniczącego KK i Komisji Krajowej o podjęcie niezbędnych działań, które doprowadzą do:

- ponownego włączenia wojewódzkich, powiatowych i granicznych stacji sanitarno-epidemiologicznych w struktury Ministerstwa Zdrowia jako organu założycielskiego,
- utrzymania dotychczasowych zadań Państwowej Inspekcji Sanitarnej ze szczególnym uwzględnieniem nadzoru nad bezpieczeństwem żywności,
- zakończenia w pełni realizacji uchwały z dnia 12 maja 2005 r. podjętej przez strony Zespołu Trójstronnego ds. ochrony zdrowia przy Ministrze Zdrowia w sprawie podwyżek wynagrodzeń dla pracowników inspekcji sanitarnej.

STANOWISKO NR 6 XXV KZD ws. oświaty

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” w trosce o byt i przyszłość naszej Ojczyzny wyraża kategoryczny sprzeciw:

- prowadzonej przez Ministerstwo Edukacji Narodowej szkodliwej polityki oświatowej, krytykowanej przez wiele środowisk, a przede wszystkim nauczycieli, pracowników oświaty i rodziców,
- dotychczasowego przebiegu konsultacji społecznych – łamaniu przez MEN ustawy o związkach zawodowych i nieuwzględnianiu opinii odmiennych niż stanowisko rządowe,
- wprowadzaniu niekorzystnych zmian w ustawie Karta Nauczyciela.

KZD uważa, że w Polsce potrzebna jest rzeczowa debata o systemie edukacji. Wprowadzenie nowych idei i koncepcji modernizacji polskiej oświaty powinno uwzględniać system wartości i tożsamość Polaków oraz być poparte rzetelną wiedzą i badaniami naukowymi.

STANOWISKO NR 7 XXV KZD ws. oceny inwestora w Elektrowni Połaniec

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” ocenia, iż GDF SUEZ Energia Polska S.A., inwestor Elektrowni Połaniec, jest najgorszym zagranicznym inwestorem w sektorze paliwowo – energetycznym w Polsce. Inwestor narusza europejskie i polskie standardy dialogu społecznego wykazując brak poszanowania dla praw pracowniczych i związkowych, co przejawia się między innymi naruszaniem zawartych porozumień i układów.

STANOWISKO NR 8 XXV KZD ws. Pakietu Klimatycznego realizowanego przez UE

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” zwraca się do wszystkich instytucji w Polsce i Unii Europejskiej, odpowiedzialnych za wprowadzanie rozwiązań prawnych w zakresie tzw. Pakietu klimatycznego, o odstąpienie od jego wdrażania w obecnym kształcie. KZD stoi na stanowisku, że proponowane regulacje są szkodliwe dla polskiej i europejskiej gospodarki, ponieważ obniżają poziom konkurencyjności przedsiębiorców operujących w granicach Unii Europejskiej względem przedsiębiorstw operujących poza jej granicami.

Podstawowe gałęzie przemysłu, których działanie jest niezbędne dla funkcjonowania każdej gospodarki narodowej, takie jak produkcja energii cieplnej i elektrycznej, cementu, wapna, koksu, surówki żelaza, stali surowej, szkła, wyrobów ceramicznych, papieru itp. będą obciążone na nowych zasadach, po roku 2012, dodatkowymi kosztami związanymi z koniecznością zakupu praw do emisji CO_2.

Ze względu na to, że poza UE nie obowiązują i w najbliższej przyszłości nie będą wprowadzone analogiczne obciążenia finansowe, europejscy producenci ww. wyrobów będą postawieni na dużo gorszej pozycji w rywalizacji z producentami spoza UE. Gałęzie przemysłu europejskiego, o wysokiej, wynikającej ze swojej natury emisji CO_2, będą osiągały niższą rentowność, a inwestowanie w nie będzie mniej opłacalne dla globalnych inwestorów. Lokowanie nowych inwestycji w tych branżach na terenie Unii Europejskiej będzie mniej atrakcyjne, co pociągnie za sobą procesy dezinwestycyjne. Zaprezentowany mechanizm prowadzi do likwidacji szeregu podstawowych gałęzi przemysłu w obrębie UE oraz utraty miejsc pracy. Oznaczać to będzie oddawanie pola w ramach globalnego podziału pracy i narastające problemy z utrzymaniem dotychczasowego poziomu życia obywateli państw Unii Europejskiej.

Jak do tej pory jednostronna polityka klimatyczna UE nie ma większego wpływu na pomniejszenie emisji CO_2, ponieważ kraje azjatyckie z roku na rok zwiększają z nawiązką swoją emisję. W tej sytuacji polityka klimatyczna UE jest polityczną i ekonomiczną utopią.

Od 1990 r. tj. od podpisania Protokołu z Kioto emisja CO_2 spadała w Polsce o 33%, co oznacza wypełnienie warunków polityki klimatycznej Unii Europejskiej.

KZD zwraca się z wnioskiem do Rządu RP, aby spowodował przeprowadzenie przez UE analizy zasadności wprowadzenia pakietu klimatycznego na zmniejszenie emisji CO_2 na świecie, analizy kosztów gospodarczych i finansowych ponoszonych przez UE na jego realizację oraz jego wpływu na zmniejszenie ilości miejsc pracy. Nie zgadzamy się, aby skutkiem zmniejszenia do 2020 r. przez Polskę emisji CO_2 o 20% było postawienie w stan likwidacji polskiego przemysłu opartego na paliwie, jakim jest węgiel i jednoczesny wzrost cen energii elektrycznej o 100%.

STANOWISKO NR 9 XXV KZD ws. polityki prywatyzacyjnej władz samorządowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” wyraża stanowczy sprzeciw wobec polityki prywatyzacyjnej prowadzonej przez samorządy w spółkach, dla których są one jedynymi lub większościowymi właścicielami. Głównym celem szybkiej sprzedaży firm komunalnych jest pozyskanie pieniędzy na bieżące wydatki w budżecie gminy. W konsekwencji doprowadzi to do negatywnych skutków, dotkliwych tak dla mieszkańców jak i pracowników. Nieuchronnym wynikiem tych działań będą podwyżki cen dostaw: ciepła, energii elektrycznej, wody, odprowadzenia ścieków oraz redukcja zatrudnienia.

STANOWISKO NR 10 XXV KZD ws. prywatyzacji i restrukturyzacji w spółkach energetycznych: Energa SA, ENEA SA, Tauron SA oraz PGE SA

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” żąda wyjaśnienia postępowania właściciela, czyli Ministra Skarbu Państwa, w sprawie prywatyzacji Tauron PE SA oraz przeprowadzanych przekształceń i programów restrukturyzacyjnych w Grupach Kapitałowych: Energa SA, ENEA SA, Tauron SA oraz PGE SA.

KZD negatywnie ocenia prywatyzację Tauron PE SA. Drugi pod względem wielkości Holding Energetyczny został wyceniony poniżej wartości nominalnej akcji.

Zarząd Spółki w najbardziej niekorzystnym okresie przygotował i przeprowadził prywatyzację wprowadzając spółkę na giełdę w czasie kryzysu. Zdaniem ekspertów Związku takie działanie obniżyło o około 15 % ceny akcji pracowniczych, a przez to naraziło na straty Skarb Państwa.

KZD krytycznie ocenia przeprowadzane w wyżej wymienionych grupach przekształcenia i programy restrukturyzacyjne, które łamią zawarte Umowy Społeczne, a także są niezgodne z wcześniej podpisanymi porozumieniami likwidują miejsca pracy. Przekształcenia takie destabilizują pracę spółek dystrybucyjnych a ponadto powodują pogorszenie bezpieczeństwa energetycznego dla odbiorców energii elektrycznej. KZD sprzeciwia się łamaniu praw pracowniczych i związkowych w wyżej wymienionych spółkach i domaga się zaprzestania tych praktyk.

STANOWISKO NR 11 XXV KZD ws. lasów państwowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność” domaga się natychmiastowego wycofania projektu zmian dotyczących włączenia Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe do sektora finansów publicznych.

Uzasadnienie:

1. Obowiązki i forma organizacyjno-prawna Lasów Państwowych nie uzasadniają zaliczenia tego podmiotu do sektora finansów publicznych.
2. Projektowane rozwiązania naruszają konstytucyjną zasadę równości podmiotów w obrocie prawnym oraz naruszają zasadę, zgodnie z którą Lasy Państwowe, działając w imieniu Skarbu Państwa, czynią to na własne ryzyko ekonomiczne.
3. Proponowane rozwiązania nie zdejmują z Lasów Państwowych odpowiedzialności za zachowanie zdolności ekonomicznej do prowadzenia gospodarki, a jednocześnie w sposób zdecydowany naruszają zasadę samodzielności Lasów Państwowych, o której mowa w art. 50 ustawy o lasach.
4. Kłopoty Lasów Państwowych jako następstwo wprowadzenia proponowanych rozwiązań legislacyjnych, doprowadzą do kresu misji wypełnianych obecnie przez

Lasy Państwowe. Są nimi m.in. misja społeczna, ekologiczna i gospodarcza.

5. Proponowane rozwiązania prawne dotyczące Lasów Państwowych są zmianami ustrojowymi, dlatego też nie powinny być przyjmowane bez zgody społeczeństwa wyrażonej w drodze referendum.
6. Planowane zmiany są sprzeczne z uchwaloną zgodnie z wolą obywateli pierwszą obywatelską ustawą z dnia 6 lipca 2001 r. „o zachowaniu narodowego charakteru strategicznych zasobów naturalnych kraju", ponieważ ustawa z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych dopuszcza możliwość likwidacji jednostki budżetowej lub utworzenia jednostki o innej formie organizacyjno-prawnej.

KZD zobowiązuje Komisję Krajową NSZZ „Solidarność" do pełnego wsparcia działań Krajowego Sekretariatu Zasobów Naturalnych, Ochrony Środowiska w obronie Polskich Lasów.

STANOWISKO NR 12 XXV KZD ws. prywatyzacji spółek Skarbu Państwa

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" stanowczo protestuje przeciwko sprzedaży spółek Skarbu Państwa w sposób prowadzony aktualnie przez Rząd RP.

W związku z tym żądamy:

1. Zaprzestania sprzedaży spółek o znaczeniu strategicznym dla obronności i niezależności gospodarczej, takich jak przemysł zbrojeniowy, stoczniowy, energetyczny, koleje państwowe i samorządowe, przemysł wydobywczy i porty;
2. Podpisania ze Związkami Zawodowymi pakietów gwarancji pracowniczych przed prywatyzacją pozostałych spółek.

Obecna polityka prywatyzacyjna prowadzona przez Ministerstwo Skarbu Państwa nie polega na znalezieniu dobrego inwestora, który zapewni spółkom długoplanowy rozwój, a pracownikom korzystne warunki pracy, lecz na sprzedaży w celu pozyskania doraźnych środków finansowych.

STANOWISKO NR 13 XXV KZD ws. braku dialogu rząd – związki zawodowe

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" z oburzeniem przyjmuje zaniechanie dialogu na szczeblu Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych. Przykładem ignorowania partnerów społecznych było zlekceważenie ustaleń zawartych w pakcie antykryzysowym, co doprowadziło do ograniczenia praw pracowniczych i obciążenia pracowników kosztami działań antykryzysowych.

Trójstronna Komisja stała się fasadą, która ma zasłaniać przed opinią publiczną brak rzeczywistego dialogu społecznego, lekceważenie i programową wręcz niechęć do wysłuchiwania argumentów strony związkowej – partnerów społecznych.

Wzywamy stronę rządową do niezwłocznego podjęcia rzeczywistego dialogu z partnerami społecznymi. Dalsze pozorowanie i unikanie tego dialogu spowoduje zaostrzenie i eskalację istniejących konfliktów, co w efekcie może spowodować wybuch niezadowolenia społecznego.

STANOWISKO NR 14 XXV KZD ws. łamania praw pracowniczych i związkowych przez pracodawców

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" stanowczo protestuje przeciwko łamaniu praw pracowniczych i związkowych przez część pracodawców.

W ostatnim okresie coraz częściej dochodzi do drastycznego dyskryminowania pracowników, członków NSZZ „Solidarność" ze względu na działalność związkową.

Niektórzy pracodawcy prowadzą walkę ze związkami zawodowymi przy użyciu niegodnych sposobów np. zastraszania, skłócania a także wyrzucania liderów związkowych z pracy pod różnymi fikcyjnymi pretekstami. Ponadto w sposób skandaliczny łamią polskie prawo a także zapisy Konstytucji RP, zakazując prowadzenia działalności związkowej na terenie zakładów pracy, którymi zarządzają.

Jest to jawne złamanie zasady swobody zrzeszania się w związki zawodowe, a także zasady niezależności od pracodawców i samorządności w prowadzeniu przez pracowników działań związkowych.

Wzywamy wszystkich pracodawców do przestrzegania obowiązującego w naszym kraju porządku prawnego, a instytucje państwowe, organy ścigania oraz wymiaru sprawiedliwości do bezwzględnego i surowego karania sprawców dyskryminujących pracowników i działaczy związkowych.

padku należy monitorować efektywność zatrudnieniową szkoleń. Wszystkie ulgi szkoleniowe (jednakowe dla wszystkich szkolących się) powinny być zawarte w jednym akcie prawnym lub Kodeksie pracy w celu uniknięcia różnych interpretacji będących zawsze dyskryminacją.

DIALOG PODSTAWĄ ZRÓWNOWAŻONEGO ROZWOJU

Kryzys dialogu społecznego w Polsce jest faktem. Lekceważenie ustaleń Komisji Trójstronnej ds. Społeczno-Gospodarczych, łamanie porozumień zawartych z partnerami społecznymi, brak skutecznych negocjacji, szczególnie na szczeblu ponadzakładowym, czy wreszcie ataki na związki zawodowe – to przykłady, które muszą budzić nasz sprzeciw i oburzenie. To lekceważenie konstytucyjnej zasady dialogu, a także reguł obowiązujących w Unii Europejskiej. To zagrożenie dla demokracji i społeczeństwa obywatelskiego.

NSZZ „Solidarność" będzie działał na rzecz wzmocnienia partnerów społecznych, w tym reprezentatywności związków zawodowych i organizacji pracodawców, które muszą – aby być reprezentatywne – zawierać ponadzakładowe układy zbiorowe pracy.

Domagamy się powołania Rzecznika Dialogu Społecznego w celu skuteczniejszego rozwiązywania konfliktów oraz unikania długotrwałych i kosztownych postępowań sądowych („arbitraż społeczny").

Postulujemy wprowadzenie takich rozwiązań prawnych, które umożliwią bezpieczne zrzeszanie się pracowników w związki zawodowe, w tym poszerzenie prawa do zrzeszania się dla pracowników pracujących w oparciu o umowy cywilno-prawne, skuteczną eliminację patologicznych umów na czas określony. Łamanie praw pracowniczych i związkowych winno być ścigane równie aktywnie jak przestępstwa skarbowe. Czynnikiem wzmacniającym partnerstwo i dialog powinno być wprowadzenie rozwiązań zachęcających do negocjacji ponadzakładowych układów zbiorowych pracy.

O SPOŁECZNĄ GOSPODARKĘ RYNKOWĄ

NSZZ „Solidarność" wzywa rząd do realizacji konstytucyjnej zasady społecznej gospodarki rynkowej (art. 20 Konstytucji RP). Do dziś Rzeczpospolita Polska, wbrew zapisom konstytucji, nie jest dobrem wspólnym wszystkich obywateli – a dobrem wybranych i uprzywilejowanych. Społeczna gospodarka rynkowa jest ustrojem, w którym przez aktywizację zawodową i gospodarczą społeczeństwa zapewnia się wzrost gospodarczy oraz odpowiedni rozwój społeczny, wsparty racjonalnymi zabezpieczeniami socjalnymi. Równość praw i wolności obywatelskich musi się realizować także poprzez powszechny udział obywateli we własności i dochodach z rozwoju gospodarczego.

Wzywamy rząd do podjęcia zdecydowanych działań na rzecz zmniejszenia rozwarstwienia społecznego, m.in. poprzez wzrost płacy minimalnej, odpowiedni wzrost płac w państwowej sferze budżetowej, kompensujący stopień inflacji i połowę wzrostu PKB oraz odpowiedniej wysokości zasiłki z pomocy społecznej. Takie działanie, przyjęte przed laty w nieporównanie gorszej sytuacji gospodarczej w Pakcie o przedsiębiorstwie państwowym, zapewniło przynajmniej częściowy udział rzeszy pracowników we wzroście PKB. Niedopuszczalne są decyzje zamrażające płace w państwowej sferze budżetowej czy ustawową redukcję zatrudnienia pracowników tej sfery.

Ważnym elementem społecznej gospodarki rynkowej jest odpowiednie finansowanie usług publicznych. Tymczasem proponowane dziś zmiany ustawowe ograniczą dostęp do ochrony zdrowia, transportu publicznego czy edukacji.

Istotną częścią społecznej gospodarki rynkowej jest sprawiedliwy i solidarny system podatkowy. Postulujemy obniżenie podatku dochodowego dla osób o najniższych dochodach wraz z równoczesnym zwiększeniem kwoty wolnej od podatku. Rozwój przemysłu w Polsce opiera się głównie na niskich kosztach pracy i inwestycjach zagranicznych. NSZZ „Solidarność" domaga się realizacji polityki przemysłowej państwa, która promowałaby konieczne inwestycje w kapitał ludzki i te sektory przemysłu, które zapewnią bezpieczeństwo i rozwój naszego kraju.

W OBRONIE WOLNOŚCI, DEMOKRACJI I PRAW CZŁOWIEKA

Trzydzieści lat temu strajkujący w Stoczni Gdańskiej przyjęli 21 postulatów, które zmieniły bieg historii. Były to postulaty w głównej mierze związane z obroną demokracji, takie jak utworzenie niezależnych od partii i pracodawców związków zawodowych, czy też przestrzeganie wolności słowa, druku i publikacji.

Dzisiaj żyjemy w wolnej i demokratycznej Polsce, ale musimy pamiętać, że wolność stale trzeba zdobywać, nie można jej tylko posiadać. Jesteśmy zobowiązani do tego, aby pamiętać, że demokracja, w swej naturze nie może rozstrzygać o kwestiach, które naruszają godność osoby ludzkiej. Autentyczna demokracja możliwa jest tylko w państwie prawnym i w oparciu o koncepcję osoby ludzkiej. Sprzeciwiamy się instrumentalizacji demokracji i arogancji osób pełniących funkcje publiczne.

Wolność, to nie tylko prawo do udziału w wolnych wyborach, prawo do wolności słowa i wyznania, czy też możliwości zrzeszania się w związki zawodowe. Wolność ma swoją wewnętrzną logikę, która ją uszlachetnia i określa podporządkowując prawdzie.

Oczekujemy od mediów, które stanowią istotny składnik demokratycznego państwa, że będą podejmowały tematy społeczne a ich przekaz będzie obiektywny, oparty na prawdzie i tym samym realizujący misję społeczną.

PATRIOTYZM

ojczyzną a rodziną. Dlatego też ojczyzna i naród podobnie jak rodzina, są rzeczywistością niezastąpioną.

Patriotyzm to także szacunek dla innych narodów. Dzisiaj, będąc współuczestnikiem przemian w Europie, będąc pełnoprawnym członkiem europejskiej wspólnoty, musimy pamiętać, że jesteśmy przede wszystkim Polakami, spadkobiercami pięknej tradycji polskiej państwowości, którą cechowała tolerancja do innych narodowości i wyznań. W poszanowaniu dla praw innych do ich samostanowienia, musimy pamiętać, że ważnym wyzwaniem dla NSZZ „Solidarność" staje się promocja postaw patriotycznych w systemie edukacyjnym, mediach publicznych, a także w praktyce codziennego życia.

Edukacja historyczna młodzieży, także w zakresie historii najnowszej, pokazywanie wydarzeń z naszej historii, budzących dumę, będzie bazą kształtowania postaw patriotycznych.

DLA PRZYSZŁOŚCI

„Kto ojczyźnie swej służy, sam sobie służy; bo w niej jego wszystko się dobre zamyka". Słowa ks. Piotra Skargi są kwintesencją patriotyzmu.

Nasze dzieje uczą, że w chwilach zagrożenia dla Ojczyzny Polacy zawsze byli zdolni do ponoszenia wielkich ofiar. Dlatego dzisiaj, żyjąc w wolnej ojczyźnie, nie możemy zapomnieć o takich wartościach jak patriotyzm, który nie tylko pozwala mądrze zagospodarować czas pokoju i budowania. Jest on przede wszystkim gwarantem rozwoju narodu i państwa.

Dzisiaj w dobie otwartych granic i globalizującej się gospodarki należy pamiętać, że patriotyzm to umiłowanie i pielęgnowanie narodowej tradycji i kultury, które przyczyniły się do zachowania tożsamości narodowej i odzyskania niepodległości. Patriotyzm, to dbałość o narodową gospodarkę. Patriotyzm, to stawianie dobra kraju ponad interes osobisty, a nawet rezygnacja z prywatnych korzyści. Patriotyzm, to ścisłe powiązanie między

W TROSCE O NAJSŁABSZYCH

NSZZ „Solidarność", wobec rosnącego obszaru biedy, rodzącej zagrożenia także dla kolejnych pokoleń, musi być również orędownikiem i rzecznikiem najsłabszych – osób bezrobotnych, najsłabiej zarabiających, niepełnosprawnych. Dlatego ze szczególnym oburzeniem przyjmujemy informacje o kolejnych posunięciach oszczędnościowych obecnej koalicji rządzącej, dotykających właśnie tych środowisk. Domagamy się utrzymania systemu chronionego zatrudnienia osób niepełnosprawnych, które ze względu na charakter schorzenia nie mają szans na zatrudnienie na otwartym rynku pracy.

Domagamy się także:

- Wprowadzenia rozwiązań prawnych, których celem jest ułatwienie dochodzenia sądowego roszczeń z tytułu nierównego traktowania najsłabszych obywateli, w szczególności osób niepełnosprawnych w dostępie do szeroko rozumianych dóbr i usług.
- Zabieganie o podejmowanie działań dążących do likwidacji barier architektonicznych, komunikacyjnych i w komunikowaniu się, jakich na co dzień doświadczają osoby niepełnosprawne. NSZZ „Solidarność" postuluje nadanie uchwale Sejmu z 1 sierpnia 1997 roku „Karta Praw Osób Niepełnosprawnych" rangi ustawy.
- Wspomaganie osób niepełnosprawnych w zapewnieniu im równości w korzystaniu z dostępu do pracy, edukacji usług socjalnych i mieszkań.
- Wzmocnienie efektywności publicznej pomocy społecznej poprzez zmiany ustawodawstwa, gwarantującego prawa, ale i nakładające obowiązki na świadczeniobiorców pomocy społecznej (kontrakty socjalne, przymusowy obowiązek leczenia odwykowego itp.).
- Dążenie do rzeczywistego monitorowania i oceny realizacji zadań pomocy społecznej przez poszczególne szczeble pomocy społecznej (kraj, województwo, powiat, gmina) i domaganie się wprowadzenia elektronicznej bazy danych na temat rodzin korzystających z pomocy w celu lepszej koordynacji świadczeń i właściwego adresowania wsparcia.
- Działania na rzecz zapobiegania bezdomności.
- Realizacji przez rząd socjalnego programu mieszkaniowego, polegającego na wspomaganiu przez państwo budowy i prowadzenia mieszkań socjalnych, schronisk i noclegowni.

DLA RODZINY

Kraj, którego liczba mieszkańców spada, jest skazany na ograniczony rozwój, utratę znaczenia, wewnętrzne problemy gospodarcze i społeczne, wynikające ze zmiany proporcji obywateli w wieku produkcyjnym i emerytów, a także określonego spadku przychodów do systemów ubezpieczenia społecznego. Wymaga to wielkiego, systemowego programu prorodzinnego, którego dziś niemal jedynym skutecznym elementem jest tzw. odpis podatkowy na dzieci. NSZZ „Solidarność" konsekwentnie domaga się zarówno od samorządów lokalnych, jak i władz krajowych opracowania i wdrożenia kompleksowego programu wsparcia rodzin, szczególnie rodzin wielodzietnych. Elementami takiego programu powinny być m.in.:

- Działania w kierunku podniesienia kwot świadczeń rodzinnych i świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej.
- Wsparcie rodzin poprzez działania mające na celu podniesienie kryteriów dochodowych, uprawniających do korzystania ze świadczeń rodzinnych i ze świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej oraz wprowadzenie mechanizmów ich stałej waloryzacji.
- Wprowadzenie corocznej indeksacji świadczeń rodzinnych oraz świadczeń z pomocy społecznej.
- Monitorowanie sytuacji na rynku pracy pod kątem przeciwdziałania dyskryminacji kobiet i realizacji odpowiednich zapisów Kodeksu pracy, w szczególności prawa kobiet, korzystających z urlopów macierzyńskich i wychowawczych oraz ich powrotu do pracy i kontynuacji na dotychczasowych warunkach.
- Działania na rzecz zapewnienia właściwej równowagi między życiem zawodowym i rodzinnym, w szczególności obejmujących inicjatywy wspierające rozwiązania umożliwiające opiekę nad małymi dziećmi i osobami zależnymi oraz wsparcie kobiet przebywających na urlopach macierzyńskich i wychowawczych do podnoszenia kwalifikacji i tworzenia możliwości płynnego powrotu do stabilnego zatrudnienia.

Jednak działania sprzyjające polityce prorodzinnej, to także działania na rzecz pewnego i bezpiecznego zatrudnienia, dostępności usług publicznych, w tym dostępności żłobków czy przedszkoli, a także stopniowy wzrost płac, gwarantujący bezpieczeństwo ekonomiczne rodzin.

NA RZECZ GLOBALIZACJI SOLIDARNOŚCI

Konieczność globalizacji solidarności jest szczególnie widoczna w czasie trwania kryzysu na skalę globalną. Odpowiedzią związków zawodowych na ofensywę globalnego kapitału musi być ścisła koordynacja działań na poziomie międzynarodowym, prowadząca do powstania zarządzania gospodarczego na szczeblu światowym w dialogu z partnerami społecznymi. Zwyczajne instrumenty interwencjonizmu państwowego typu keynesowskiego w dobie globalizacji kapitału utraciły swoją skuteczność ze względu na naturalne ograniczenie ich zasięgu do terytorium jednego kraju. Kryzys doprowadził do pogłębienia się nierówności zarówno miedzy pracownikami w poszczególnych krajach, jak i między krajami, których władze prześcigają się w stwarzaniu dogodnych warunków dla inwestorów kosztem pracowników, co sprawę globalizacji solidarności związkowej czyni zarówno szczególnie trudną jak i szczególnie ważną i pilną. Konkurencja państw w przyciąganiu kapitału tworzy swoisty wyścig w pogarszaniu warunków zatrudnienia, erozji przepisów bhp, obniżaniu płac, wszystko to w imię cięć kosztów pracy, czemu często towarzyszą prześladowania niezależnych związków zawodowych, bądź wręcz zakaz ich działania. W efekcie następuje koncentracja produkcji w strefach wolnych od związków zawodowych. Przeciwstawienie się aspiracjom biznesu do likwidacji związków zawodowych jako ostatniej przeszkody na drodze ostatecznego triumfu neoliberalnego dogmatu, stanowi dziś największe wyzwanie, sprostanie któremu nie jest możliwe bez globalizacji solidarności.

OCHRONA I PROMOCJA EDUKACJI, KULTURY I NAUKI

W przekonaniu, że właściwy poziom edukacji w Polsce jest zadaniem dla całego społeczeństwa, NSZZ „Solidarność"

APELE

APEL NR 1 XXV KZD ws. nowelizacji ustawy „Prawo o szkolnictwie wyższym"

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" apeluje do parlamentarzystów o:

- Wypracowanie strategii rozwoju Szkolnictwa Wyższego i Nauki, akceptowalnej przez większość środowiska akademickiego;
- Przyjęcie jako zasady, że mianowanie jest podstawowym sposobem zatrudnienia w Uczelni pracowników naukowych, naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych;
- Utrzymanie praw nabytych przez wszystkie grupy pracownicze;
- Rzeczywiste uproszczenie „Ścieżki kariery naukowej";
- Pozostawienie stanowiska docenta będącego uhonorowaniem kariery naukowej;
- Umocowanie przedstawicieli pracodawców w ciałach kolegialnych z uprawnieniami identycznymi jak przedstawiciele związków zawodowych.

W związku z przyjętą w rządowym projekcie nowelizacji ustawy „Prawo o Szkolnictwie Wyższym" likwidacją górnych widełek w taryfikatorze płacowym, protestujemy przeciwko określaniu składników kształtujących płace w uczelniach publicznych w oparciu o „Średnie wynagrodzenie w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej". W konsekwencji proponowanego rozwiązania – składniki wynagrodzenia powinny być określane, jako „minimalne wynagrodzenie zasadnicze w poszczególnych grupach pracowników w relacji do kwoty bazowej" odpowiednio waloryzowanej każdego roku.

APEL NR 2 XXV KZD ws. finansowania nauki i szkolnictwa wyższego

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" apeluje do parlamentarzystów RP o dokonanie korekty ustawy budżetowej na rok 2011 w części dotyczącej nauki i szkolnictwa wyższego, tak by zapewnić środki na realizację zobowiązań przyjętych przez Rząd RP odnośnie docelowego dochodzenia do finansowania szkolnictwa wyższego i nauki na poziomie przyjętym w Unii Europejskiej.

Budowanie wykształconego społeczeństwa wymaga odpowiednio wysokich nakładów finansowych, tymczasem według danych OECD Polska jest na ostatnim miejscu jeśli chodzi o wysokość środków finansowych przeznaczonych z budżetu państwa na jednego studenta. Również odsetek PKB przeznaczony na naukę jest kilkakrotnie niższy niż zakładany w dokumentach programowych Unii Europejskiej. Zamrożenie w projekcie ustawy budżetowej na 2011 r. nakładów na naukę oraz płace pracowników przy rosnącej inflacji jest sprzeczne z deklaracjami rządu o budowaniu społeczeństwa opartego na wiedzy.

APEL NR 3 XXV KZD ws. ustawowego zwolnienia z podatku VAT darowizn na rzecz poszkodowanych w wyniku klęsk żywiołowych

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" apeluje do parlamentarzystów o stworzenie mechanizmów umożliwiających zwolnienie z płacenia podatku VAT:

1. darczyńców przekazujących darowizny na rzecz poszkodowanych w wyniku klęsk żywiołowych oraz zwolnienia obdarowanych od płacenia podatku od darowizn,
2. środków zainwestowanych przez jednostki samorządu terytorialnego na odbudowę infrastruktur lokalnych zniszczonych w wyniku klęsk.

Potencjalnych darczyńców zniechęca konieczność odprowadzania podatku zwiększającego koszty darowizny. W wielu przypadkach pomoc udzielana przez osoby prywatne w znacznym stopniu uzupełnia środki przekazywane przez organy państwa i jest udzielana znacznie szybciej.

APEL NR 4 XXV KZD ws. służby przy grobie ks. Jerzego Popiełuszki

Krajowy Zjazd Delegatów NSZZ „Solidarność" zwraca się z apelem do wszystkich struktur NSZZ „Solidarność" o włączenie się do zaszczytnej służby przy grobie błogosławionego ks. Jerzego Popiełuszki.

W dniu 19 października 1984 roku oprawcy ze Służby Bezpieczeństwa w bestialski sposób zamordowali księdza Jerzego Popiełuszkę. Od dnia pogrzebu przy grobie ks. Jerzego Popiełuszki i kościele św. Stanisława Kostki na warszawskim Żoliborzu trwa Służba, której zadaniem jest utrzymanie ładu i porządku oraz zabezpieczenie tego miejsca przed zbezczeszczeniem.

Wypełnijmy nasz moralny obowiązek wobec tego, który oddał swoje życie za naszą sprawę.

Wydaje: Zarząd Regionu Zagłębie Miedziowe NSZZ „Solidarność", 59-220 Legnica, ul. Fryderyka Skarbka 9, tel. (076) 72-10-878, 72-10-888, 72-10-898, e-mail: legnica@solidarnosc.org.pl. Redaguje zespół. Zdjęcia: Wojciech Obremski,